

### **... EL NEN NO PARLA DEL QUE LI FA MAL (3-12-2014)**

Quan als nostres fills els hi ha passat alguna cosa important, com la separació dels pares, la mort d'algun familiar o dificultats a l'escola, ens fem responsables d'ajudar-los a treure fora el seu neguit, que els hi pot dificultar la vida quotidiana, les relacions o el rendiment escolar. Per a ells és difícil explicar i compartir allò que els hi passa: intueixen que és un terreny que els pot fer mal i pensen que és millor evitar-ho. Per facilitar que s'expressin, haurem de compartir allò que ens passa a nosaltres respecte al que els hi preocupa i intentar ajudarlos a posar-hi paraules.

Una família em consulta sobre la tristesa que mostra el seu fill des que va morir el seu tiet, amb el qui estava molt unit.

Parlem que, per a un nen, és molt difícil entrar en llocs que provoquen tristesa o por, que necessita veure que els seus referents estan dins d'aquest lloc per poder entrar-hi i compartir allò que sent. No és el mateix preguntar-li si pensa en el seu tiet (segurament la resposta serà un monosíl·lab), que compartir allò que ens passa a nosaltres: «avui, quan jugaves a futbol, he recordat quan ho feies amb ell, em posa trista i alhora m'agrada pensar-hi». Des d'aquí, el fill podrà veure reflectit els seus sentiments i li serà més senzill compartirlos, veient-se en aquest mirall de la mare.

Podem caure en la temptació de no parlar-ne «perquè no pateixi» i el que fem és deixar-lo sol amb el seu patiment intern i perdre l'oportunitat que aprengui a expressar les seves emocions, plorant amb nosaltres.

**PODEM PENSAR QUE ÉS MILLOR NO PARLAR AMB EL NOSTRE FILL DEL QUE LI FA MAL PERQUÈ NO PATEIXI, PERÒ ÉS UN ERROR.**